

17. marec 2024 - Bohoslužba na 5. pašijnú nedeľu

Hospodin ukáže svoju svätosť

Piesne: 167 295 261 393

Suma ev.: *Keďže máme vznešeného veľkňaza, ktorý prenikol nebesia, Ježiša, Božieho Syna, držíme sa vyznania. Ved' nemáme veľkňaza, ktorý by s nami nemohol súcitiť v našich slabostiach, ale veľkňaza, ktorý vo všetkom prešiel skúškami podobne ako my, avšak bez hriechu. Pristúpme teda s dôverou k trónu milosti, aby sme dosiahli milosrdenstvo a našli milosť a pomoc v pravý čas. (Hebr 4,14-16)*

Lekcia: 3Mojž. 9,22 – 10,11 Hriech Nadába a Abihua

²² Keď Áron pozdvihol ruky nad ľud a požehnal ho, zostúpil z miesta, kde priniesol obeť za hriech, spaľovanú obeť i obeť spoločenstva. ²³ Mojžiš a Áron vošli do stanu stretávania a keď vyšli von, požehnali ľud. Vtedy sa všetkému ľudu zjavila Hospodinova sláva. ²⁴ Od Hospodina vyšľahol oheň a strávil na oltári spaľovanú obeť a tuk. Všetok ľud to videl, zajasal a padol na tvár.

¹ Áronovi synovia Nadáb a Abihu vzali každý svoju kadidelnicu, dali do nej oheň, položili naň kadidlo a obetovali Hospodinovi nedovolený oheň, aký im neprikázal. ² Od Hospodina vyšľahol oheň a spálil ich, takže zomreli pred Hospodinom. ³ Mojžiš povedal Áronovi: „Práve toto mienil Hospodin, keď povedal: ‚Na tých, čo prichádzajú ku mne, ukážem svoju svätosť, pred všetkým ľuďom budem zvelebený.‘“ Áron však mlčal. ⁴ Potom Mojžiš zavolať Míšaela a Elcafána, synov Áronovho strýka Uzzíela a povedal im: „Pristúpte a vyneste svojich bratov spreď svätyne von za tábor!“ ⁵ Pristúpili teda a vyniesli ich oblečených von za tábor, ako kázal Mojžiš. ⁶ Mojžiš povedal Áronovi a jeho synom Eleazárovi a Itamárovi: „Pre nich nebudete mať na hlave neupravené vlasy ani si neroztrhnete rúcha, aby ste nezomreli a nedoľahol na celú pospolitosť hnev. Vaši bratia a celý dom Izraela nech plačú nad požiarom, ktorý zapálil Hospodin. ⁷ Vy však nebudete odchádzať od vchodu do stanu stretávania, aby ste nezomreli, lebo na vás je olej Hospodinovho pomazania.“ Urobili teda podľa Mojžišovho slova.

⁸ Hospodin povedal Áronovi: ⁹ „Ty ani tvoji synovia nesmiete piť víno či iný opojný nápoj, keď budete vchádzať do stanu stretávania, aby ste nezomreli. To je trvalo platné ustanovenie pre vaše pokolenia. ¹⁰ Musíte robiť rozdiel medzi posvätným a všedným, medzi čistým a nečistým, ¹¹ a poučať Izraelitov o všetkých ustanoveniach, ktoré vám prostredníctvom Mojžiša prikázal Hospodin.“

Modlime sa:

Otče nebeský, v pokore sa pred Tebou stíšime, nakoľko sme si vedomí toho, ako sme schopní všetko pekné a dobré pokaziť a zničiť. Niekedy nevedomky, inokedy aj vedome sa Ti protivíme. Je nám nepochopiteľné, ako nás ešte môžeš milovať, aká veľká je Tvoja trpezlivosť k nám. My na Tvojom mieste s takými, akí sme, by sme to už dávno boli ukončili.

Ďakujeme však, že tak veľmi Ti na našej záchrane záležalo, že si neváhal zaplatiť tú najvyššiu cenu obetovaním Pána Ježiša Krista za nás. Chválime Ťa za evanjelium o spásе, ktorú On získal na kríži a ponúka každému, kto v Neho uverí. Nech je aj našou výsadou prijať Jeho dielo spásy, veriť v Neho, chodiť s Ním v novom živote a podieľať sa na šírení Jeho slávy.

Prosíme, daj nám Ducha vnímania a otvorené srdce, aby sme Tvoju zvesť pochopili a prijali tak, že by mala vplyv na náš ďalší život. V mene Pána Ježiša Krista Ťa prosíme, vypočuj nás. *Amen*

*„Na tých, čo prichádzajú ku mne, ukážem svoju svätosť,
pred všetkým ľudom budem zvelebený.“ 3Mojž 10,3*

Milí Bratia a milé Sestry!

Už niekoľko dní čítame podľa Sprievodcu čitateľa Biblie túto biblickú knihu. Podrobné popisy ustanovení rôznych obiet v ňom sú nám iste vzdialené, ale cítime z nich, aká **veľká záťaž** to muselo byť pre život vyvoleného ľudu: dodržiavať tieto predpisy a tak prinášať neustále **obety** bolo veľmi náročné. Tie však napriek tomu „nedokázali urobiť dokonalými tých, čo prichádzali. Ale práve nimi sa pripomínajú hriechy“ (Hebr 10,1). Totiž všetky tieto úkony a obety mali jednu úlohu: poukazovať na tú **jedinú, dokonalú obeť**, ktorú pre hriechy priniesol Pán Ježiš Kristus. Čiže Pán Boh tými nariadeniami nechcel svoj ľud otravovať, zaťažovať ale vyučovať, aby si boli vedomí vážnosti hriechu a jeho následkov, aby sa tak hriechu varovali a žili v bázni Hospodina.

Po ustanoveniach, ktoré určili postavenie a úlohy veľkňaza Árona a jeho synov ako kňazov, došlo k ich vysväteniu do tejto služby. Priebeh **inštalácie** mal zdôrazniť Hospodinovu svätosť – teda, že pred Jeho tvár sa nemôže postaviť ani Ním vyvolený človek len tak hocijako. Aj kňaz, i ten najvyšší, sa musí **očistiť jednak telesne** a potom vykonanými **obetami aj duchovne**, aby si mohol obliecť posvätné služobné rúcho a v ňom vykonávať obety za ľud. Áron a jeho synovia takto prešli posvätením. Samotný proces trval sedem dní.

Po inštalovaní, na ôsmy deň sa konala ich **prvá obeta** za hriech – tak spaľovaná ako aj pokrmová obeta. Áron vykonal obrad zmierenia za seba ako aj za ľud. Nakoniec čítame, že „Mojžiš a Áron vošli do stanu stretávania a keď vyšli von, požehnali ľud. Vtedy sa všetkému ľudu **zjavila Hospodinova sláva**. Od Hospodina vyšľahol oheň a strávil na oltári spaľovanú obeť a tuk. Všetok ľud to videl, zajasal a padol na tvár.“ (9,23-24) Hospodinova viditeľná sláva ich ubezpečila o Jeho priazni, že tieto **obety prijal**.

Bratia a Sestry, vidíme však v pokračovaní, ako sme počuli v lekcii, že tento usporiadaný začiatok mal až **dramatické** vyústenie. Totiž zdá sa, že Áronovi synovia vo svojej pozícii vyvolených, ktorá ich mala držať v pokore pred Hospodinom i ľudom, si mysleli, že majú voľnú ruku na všetko.

Čo vlastne urobili títo kňazi? „Áronovi synovia Nadáb a Abihu vzali každý svoju kadidelnicu, dali do nej oheň, položili naň kadidlo a **obetovali Hospodinovi nedovolený oheň, aký im neprikázal**“. Snáď sa pýtate: **A to je také zlé?** Nie je to azda len drobný odklon od pravidiel? Nie je to len malý prešľap? – Veru ani my často nepripisujeme neposlušnosti veľkú dôležitosť, avšak vidíme – a to už od tej prvej v záhrade Eden –, že **neposlušnosť je vzburá** proti Hospodinovi! Je to spochybnenie a neakceptovanie Jeho vôle a nariadenia. Svojevôľa, ktorá má následok; o to viacej v prípade, keď tak koná Jeho vyvolený služobník.

Milí Bratia a milé Sestry! Nadáb a Abihu priniesli kadidlovú obeť, avšak táto služba im **neprináležala**. Nebolo to v ich kompetencii. **Nedovolený oheň** je podľa iných prekladov **cudzí, neposvätný**. Teda taký oheň, aký Pán Boh nekázal prinášať; obeť, ktorá nie je v súlade s Jeho vôľou. Hospodin v tomto prípade zasiahol hneď: „Od Hospodina **vyšľahol oheň a spálil ich, takže zomreli pred Hospodinom**“. Sú to tie isté slová, ako keď som pred chvíľou spomínala, že On prijal poslušne vykonanú obeť a zjavila sa ľudu Jeho sláva (9,23). Ale aký veľký je **rozdiel** medzi dvomi situáciami! Tu nastal tragický zvrät. A to vtedy, keď si mohol každý myslieť, že všetko je dobre zariadené. Tento „nerozvážny“ čin stál Nadába a Abihua život. Veru, „**nerozvážny**“ v úvodzovkách, pretože tu ide o oveľa viacej.

Sám Hospodin podáva vysvetlenie tohto súdu slovami: „**Na tých, čo prichádzajú ku mne, ukážem svoju svätosť, pred všetkým ľudom budem zvelebený.**“ Teda **Hospodinova svätosť** má byť **viditeľná** na Jeho ľude. Na tých, ktorí Mu patria... Má sa prejavíť predovšetkým v **čistote a poslušnosti** ich správania a života. Majú byť príkladom. Keď to Áron počul, čítame: „**Áron však mlčal**“ – pretože dobre vedel, Hospodin má pravdu, jeho synovia sa previnili. Ani ich nechcel obhajovať. Takéto mlčanie je úprimné, i keď bolestivé.

Ale **prečo tá prísnosť** Hospodinova? Toto konanie mi pripomína príbeh Ananiáša a Safiry, kedy tiež bol Jeho zásah okamžitý. Teda prečo? Aby všetci videli a pochopili, že Jeho svätosť treba brať vážne. Že ak nie sú verní svojmu Bohu, ide im o život. Pán Boh **chcel** svoj ľud **chrániť** týmito nariadeniami, chrániť práve pred vplyvmi rôznych kultov okolitého pohanského sveta. **Chcel, aby** ich služba, ich obecenstvo s Ním bolo jedinečné a čisté; **aby** Ho uctievali podľa Jeho zjavenej vôle, **aby** sa tak nemiešali s ničím, čo by ich odvrátilo od Neho. Preto určil pravidlá toho, čo je správne, žiadúce, a čo nie je, resp. je zakázané.

Túto Jeho požiadavku Áronovi synovia ako kňazi (!) **ignorovali**. Zodpovední za kult, za duchovné vedenie celej pospolitosti sa previnili. Každý musel pochopiť, že čo je neposvätné, Bohu cudzie a nedovolené, to **nemá miesta** medzi nimi. Hospodin si svoju slávu stráži a nedá.

Malo to aj za následok, že ich najbližší sa **nemohli oddať smútku** nad ich stratou, lebo bol to spravodlivý súd nad nimi, ich otec a bratia nesmeli ani prerušiť svoju kňazskú službu. Mali ale plakať nad ranou, ktorá takto zasiahla celý ľud: „*Pre nich nebudete mať na hlave neupravené vlasy ani si neroztrhnete rúcha, aby ste nezomreli a nedoľahol na celú pospolitosť hnev. Vaši bratia a celý dom Izraela nech plačú nad požiarom, ktorý zapálil Hospodin. Vy však nebudete odchádzať od vchodu do stanu stretávania, aby ste nezomreli, lebo na vás je olej Hospodinovho pomazania.*“ Museli sa teda **dištancovať** od skutku svojich bratov, ale aj **vytrvať** vo svojom služobnom zaradení, ktoré si vyžadovalo nedotýkať sa mŕtvych a neplakať nad nimi. Hospodin má byť **na prvom mieste**.

Bratia a Sestry, tento príbeh dnes poučuje aj nás. Ved' žijeme v svete, kde všetko okolo nás sa obíde dobre bez Boha; kde **svätosť, čistota, poslušnosť** veľa neznamenajú. Ten, komu na tom predsa záleží, je vystavený pokušeniam, výsmechu, nepochopeniu. Musí viesť niekedy ťažké zápasy, aby obstál v poslušnosti a vernosti.

Pod takými vplyvmi aj mnohí – možno len domnelí kresťania – **majú za to**, že treba byť svetu otvorení, že sa **nemôžu tak extrémne líšiť**, že dnes je už iná doba, aj Pán Boh to pochopí... atď. Zabúdajú na to, že ak niekto patrí Ježišovi Kristovi, tak **sa nemôže miešať** so svetom alebo sa mu podobať... alebo potom nepatrí Jemu, len sa nazdáva, že áno. Aj dnes platí „*Na tých, čo prichádzajú ku mne, ukážem svoju svätosť, pred všetkým ľudom budem zvelebený.*“

Bratia a Sestry! Preto Ho nemôžeme uctievať podľa vlastných predstáv ani podľa miery a spôsobu tohto sveta. **Preto** treba nebrať naľahko, čo môže On prijať a čo nie, a to nie podľa našej mienky, ale podľa Jeho slova, Jeho zjavenej vôle, ktorá dodnes platí... Koľkokrát sa previníme práve tým, že pretlačíme to, čo nie je dovolené, čo nie je v súlade s Jeho vôľou, s očakávaním, že nám to nejako prejde.

Jeho vôľa a túžba je: „*Na tých, čo prichádzajú ku mne, ukážem svoju svätosť*“.

Teda **zodpovednosť** tých, ktorí sú Mu blízko, je väčšia. Videli sme, že On spomínanú **svätosť môže ukázať dvojakým** spôsobom. Zvykneme evidovať len **prvý**, že Jeho **veriacim sa darí**. Je na nich viditeľná Božia ochrana, starostlivosť, vedenie a požehnanie. Ale na ten **druhý** sa zabúda – totiž, že na svojich ukáže svoju svätosť aj tým, že **nestrpí, keď Ho znesväcujú**. Veľký omyl, že Boh bude brať na zodpovednosť len alebo predovšetkým neveriacich! Apoštol Peter varuje: „*Ved' už je čas, aby sa začal súd od Božieho domu. Ak sa však začne najprv od nás, aký bude koniec tých, čo sú neposlušní Božiemu evanjeliu?*“ (1Pt 4,17)

Hospodin začína vždy **u vlastných**. Ako aj správny rodič má začať riešiť problémy u svojich detí, nie u cudzích. Preto je dnes namieste pýtať sa: **Či je viditeľné na nás, že s Ním vôbec niečo máme? Či si uvedomujeme, že v dnešnej dobe chce ukázať svoju svätosť práve na nás – a to môže byť dvojakým spôsobom – podľa našej poslušnosti či neposlušnosti to bude požehnanie alebo zahanbenie – ale hanba vtedy padá aj na Jeho meno... Či môže byť zvelebený, oslávený aj prostredníctvom našich životov?**

Bratia a Sestry! Nech nás Pán vedie k úprimnému zahľadaniu sa do seba. Nech nám dá Ducha pokánia, aby sme mohli vyznať svoje previnenia a vyhnúť sa zahanbeniu a súdu. Nech nám dá prežívať odpustenie a túžbu žiť podľa Jeho vôle: aby svoju svätosť mohol ukázať aj na nás. **Amen**

Modlime sa:

Pane Ježišu, ďakujeme, že si sa k nám nehodným priznal. Ako nevinný Baránok Boží neváhal si prijať potupnú smrť na kríži, aby si zaplatil za naše hriechy. Ďakujeme za lásku, ktorou nás voláš do obecnstva s Tebou. Odpusť prosíme, že nám ide často len o to, čo z toho máme. Avšak svet na nás mocne vplýva, aby sme zabudli, že patriť k Tebe je spojené s požiadavkou svätosti, oddanosti a výlučnosti.

Ďakujeme za pripomenutie, že svoju svätosť chceš ukázať na nás. Však ak niekto patrí k Tebe, nemôže sa miešať so svetom. Možno o tom aj vieme, ale odpusť, ak to nie je na nás viditeľné. Odpusť, ak naše správanie je sporný a spochybniteľný odkaz pre okolitý svet. Uvedomujeme si, že ak by sa súd od Božieho domu už začal, nedopadli by sme dobre. Odpusť nám za to. Ďakujeme, že nás varuješ; že ešte je možná náprava, môžeme prehodnotiť svoj život a obrátiť sa k Tebe.

Tak Ťa prosíme o duchovnú obnovu. Učiň nás spôsobilými byť nositeľmi Tvojej svätosti a slávy. Pomôž, aby sme ako Tvoje deti žili a správali sa presvedčivo, aby Tvoju prítomnosť a konanie v našom živote nikto nemohol spochybniť. O to všetko prosíme ako jedinci, ale aj ako spoločenstvo, ktoré Tvoje meno vyznáva. Aby sme neodrádzali, ale oslovovali a povzbudili tých, ktorí po Tebe túžia.

Prosíme, Pane náš, za tento svet, za naše mesto, za náš zbor i našich blízkych. Buď blízko nemocným, trpiacim, smútiacim, opusteným, sklamaným ľuďom. Aj tým, ktorí sa sklamali práve v nás, pretože sme Ťa zle reprezentovali. Prosíme, zo svojej milosti naprav, čo sme pokazili a daj, aby sme chodili s Tebou v Tvojom pokoji. **Amen**